

Димитър Бояджиев

Весело се слънцето
усмихва

Весело се слънцето усмихва
от небето, светло що синей;
птичи хор до тъмно чак не стихва,
ниви златни вятърът люлей...

Радостно се визира из полята
селянинът с голите гърди,
а и на мечтателя в душата
бликват светли, радостни мечти...

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Мартин Митов и Калина Григорова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/6288>]